

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/94/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010226
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. JUDr. Milan Husťák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7623010226.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Milana Husťáka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. decembra 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/33/2023 zo dňa 25.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/33/2023 zo dňa 25.10.2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s použitím § 139 ods.1 písm. e) Tr.zák. a zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. b) Tr.zák. s použitím § 139 ods.1 písm. e) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 28. novembra 2022 v čase okolo 12.30 hod. v C. D. E., v mestskej časti F., v záhradkárskej osade v lokalite pod bývalým lyžiarskym strediskom G., v priestoroch chatky s popisným číslom XXXX/XX, po požití alkoholických nápojov, pristúpil od chrbta k poškodenému H. I., nar. XX.XX.XXXX, ktorého poznal ako suseda a vediac, že ide o osobu v pokročilom veku s obmedzenou možnosťou brániť sa, nakoľko má obmedzené pohybové možnosti, jedenkrát ho bodol kuchynským nožom s čepeľou dlhou 182 mm a širokou 28,9 cm v najširšej časti do chrbta v oblasti zadnej spodnej časti hrudnej steny vľavo, a následne s týmto nožom v ruke kričal, že ho zabije, súčasne ho udieral do oblasti tváre požadujúc, aby si kľakol, pričom pri pokuse poškodeného utiecť z miesta udalosti ho opäť fyzicky napadol tak, že ho rukami chytil v oblasti krku, začal škrtiť a zápasiť s ním, pričom po čase sa podarilo poškodenému zo zovretia vymaniť, čím takto poškodenému H. I. spôsobil zranenia - bodnorenú ranu zadnej strany hrudníka s poranením pľúc s poúrazovým zakrvácaním ľavej pohrudnicovej dutiny, hodnotenú ako zranenie ťažkého charakteru a krvné podliatiny v čelovej oblasti hlavy s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní od 28.11.2022 do 14.12.2022, t. j. 17 dní, kde následne po privolaní rýchlej zdravotnej pomoci poškodenému, držiac kuchynský nôž v ruke povedal, aby tvrdil, že spadol zo stromu, pretože ak niekomu prezradí, čo sa v skutočnosti stalo, tak ho zabije s celou rodinou.

Za to súd obžalovanému A. B. podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zák. § 38 ods. 5 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť zaplatiť poškodenému H. I., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E., J. C. K.XXX/X škodu z titulu bolestného vo výške 2.906,40 eur a

E. L. M., N., so sídlom M. O. X, P., Q.: XX XXX XXX škodu z titulu vynaložených liečebných nákladov vo výške 2.129,80 eur.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor a obžalovaný.

V písomnom odôvodnení odvolania prokurátor uviedol, že vina obžalovaného A. B. je nepochybne a jednoznačne preukázaná. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému sa nestotožnil s návrhom prokurátora o uložení trestu odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. teda v zmysle tzv. zásady trikrát a dosť, keďže podľa súdu neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie. Súd konštatoval, že obžalovaný síce bol v minulosti odsúdený za trestné činy, ktoré predpokladá ustanovenie § 47 ods. 2 Tr. zák. V oboch prípadoch mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré sčasti vykonal. Pri prvom odsúdení, avšak do vyhlásenia rozsudku prvého stupňa došlo právoplatne k zahladeniu jedného z týchto odsúdení, konkrétne rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T 131/1989 zo dňa 25. 05. 1989 a to uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6Nt 9/2023 zo dňa 12. 9. 2023, čím nedošlo k splneniu jednej z podmienok v zmysle § 47 ods. 2 Tr. zák. a to, že obžalovaný bol dvakrát potrestaný za trestný čin uvedený v § 47 ods. 2 Tr. zák., s odkazom na výklad pojmov Trestného zákona v ustanovení § 128 ods. 7 Tr. zák., čím vznikla fikcia zahladienia. Vzhľadom k tomu došlo zároveň aj k vypusteniu časti skutku týkajúceho sa predchádzajúcich odsúdení. Všetky zákonné podmienky pre ukládanie trestu podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 47 ods. 1 Tr. zák. totiž boli splnené vrátane podmienky uvedenej v ustanovení § 47 ods. 1 Tr. zák. Z vyjadrenia znalkyne z odboru psychológie totiž vyplynulo, že prognóza resocializácie obžalovaného je negatívna a možné protispoločenské konanie v budúcnosti je viac než pravdepodobné. Zahladienie odsúdenia vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 6Nt/9/2023 zo dňa 12.09.2023 nie je prekážkou pre uloženie trestu podľa § 47 ods. 2 Tr. zák., vychádzajúc z právneho názoru Najvyššieho súdu SR uvedenom v rozhodnutí sp. zn. 3Tdo/80/2021 zo dňa 24.11.2021, ktorý rozhodoval o dovolaní v inej trestnej veci a v odôvodnení svojho rozhodnutia, reagujúc na námietky obvineného, vyslovil právny názor, citujem: „Zásada upravená v § 47 ods. 2 Tr. zák. však nepredpokladá zahladienie predchádzajúceho odsúdenia, naopak, na tieto odsúdenia sa prihliada aj pri potencionálnom zahladiení odsúdenia“. S poukazaním na vyššie uvedené prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný v písomných dôvodoch podaného odvolania odôvodneného prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že prvostupňový súd nesprávne vo veci rozhodol, nakoľko nesprávne posúdil zdravotný stav obžalovaného a rovnako tak pochybil, ak neprijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že nepopiera spáchanie skutku, čo mal bez pochybností vyhodnotiť ako priznanie obvineného v zmysle zákonného znenia účinkov takéhoto vyhlásenia. Rovnako súd neuznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť, a to, že obvinený odstránil následok trestného činu - zavolať rýchlu zdravotnú pomoc. Odmietnutie návrhov obhajoby na kontrolný znalecký posudok z odboru psychiatrie, o ktorý obhajoba žiadala aj v prípravnom konaní a rovnako v konaní súdu prvého stupňa považuje za odmietnutie spravodlivosti. Uvádzaným postupom došlo k porušeniu práva obvineného na spravodlivý proces. Pribratím znalcov na vyhotovenie kontrolného znaleckého posudku by nespôsobilu prietahy v konaní, a pri existencii pochybností o skutočnosti, že akýkoľvek páchatel' pri nameranej hodnote 3.68 promile alkoholu v dychu s predpokladom užitia psychiatrických liekov nemôže byť iba v stave zmenšenej príčetnosti, teda zníženej forenzne nepatrnou mierou a to iba na základe vyšetrenia a získania informácie od psychiatricky chorého obvineného, že pil od 12 rokov a preto účinok alkoholu v hodnote 3.68 promile na neho nemá vplyv. Obvinený počas konania poukazoval na nové psychiatrické stavy, kedy popisoval mimotelové prežívanie, s čím bola konfrontovaná aj znalkyňa na hlavnom pojednávaní, ktorá uviedla, že takýto stav je prejavom psychózy, avšak musela by byť prítomná pri pacientovi, či jeho tvrdenie korešponduje s popisovanými stavmi. Naopak, znalkyňa fakticky konštatovala, že obvinený už nemá psychiatrickú chorobu ani poruchu, čo však nekorešponduje s lekárskymi správami a nálezmi ambulantného psychiatra A. A.. Nariadením kontrolného znaleckého posudku bolo možné posúdiť psychický stav obvineného, ktorý poukazoval na skutočnosti, že svoju výpoveď pred vyšetrovateľom si vymyslel, a zároveň bol vo výkone trestu 22 rokov. Tolerancia obvineného na alkohol, ako uviedla znalkyňa z odboru psychiatria je otázna. Hodnotu 3.68 promile, pri kombinácii užitia psychiatrických liekov možno objektívne považovať za vysokú a v kriminologickej praxi je jednoznačne považovaná za ťažkú opitnosť. Odsúdenie obvineného postavené na základe generálnej prevencie pri návrhu prokurátora uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na doživotie pri nezistenom duševnom stave obžalovaného, tak nemožno rozsudok súdu prvého stupňa považovať za spravodlivým navyše ak znalkyňa z odboru

psychiatrie konštatovala, že pobyt obvineného na slobode nie je nebezpečný. Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie s pokynom nariadiť nové znalecké dokazovanie z odboru psychiatria, ktorým bude vyšetrený duševný stav obžalovaného.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania zo dňa 13.11.2023 uviedol, že uložený nepodmienečný trest v trvaní 11 rokov považuje za neprimeraný. Na hlavných pojednávaniach neurobil žiadne vyhlásenie a to z dôvodu, že bol psychicky indisponovaný. Dôvodom indispozície bola skutočnosť, že mu neboli poskytnuté lieky od ústavného psychiatra. V čase vedenia hlavného pojednávania nebol v stave správne chápať zmysel trestného konania. Učinené vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku na hlavnom pojednávani malo byť súdom akceptované a malo mať za následok priznanie poľahčujúcej okolnosti. Skutočnosť, že obžalovaný sám privolal pomoc svedčí o konštatovaní, že zdravotný stav poškodeného obžalovanému nebol ľahostajný. V neposlednom rade aj preukázanie hlbokej ľútosti, bolo preukázané v záverečnej reči, ktorá sa nachádza v spisovom materiáli. Ďalšou namietanou skutočnosťou sú závery znaleckého posudku znalkyne A. R., ktorá uviedla, že skutok bol spáchaný v stave jednoduchej opitosti. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že stav privedený pod vplyvom návykovej látky, je považovaný za stav vylučujúci spôsobilosť vykonávať nejakú činnosť. Je teda zrejmé, že konanie obžalovaného je nutné považovať za konanie v stave zmenšenej príčetnosti. Do uvedeného stavu sa dostal z dôvodu dlhodobej pretrvávajúcej choroby. O tomto svedčí aj výpoveď A. A., ktorý uviedol, že obžalovaný je 11 rokov vedený v ambulancii, a to z dôvodu liečenej abstinencie. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd prihliadol na uvádzané poľahčujúce okolnosti, ako aj na skutočnosť, že rýchla lekárska pomoc bola privolaná výlučne zo strany obžalovaného a tieto okolnosti vyhodnotil v prospech obžalovaného a uložil mu miernejší trest.

Z vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora odôvodneného prostredníctvom obhajcu vyplýva, že obvinený pred súdom prvého stupňa nebol poučený o možnej aplikácii ustanovenia § 47 ods. 2 Tr. zák. Prvostupňový súd správne rozhodol, ak neaplikoval citované ustanovenie navrhované zo strany prokurátora. V zmysle zásad demokratického a právneho štátu je zákonodarcom ustanovené povinné uplatňovanie zákazu retroaktivity v zmysle § 437 ods. 2 Tr. zák. v rozpore s Ústavou SR, ako aj medzinárodnými zmluvami o zákaze mučenia. Obmedzenie a zásah do nezávislosti súdnej moci v Slovenskej republike je priamo zakotvený v § 47 ods. 2 Tr. zák. v poslednej vete „súd však nemôže takému páchatelovi uložiť trest odňatia slobody pod dvadsať rokov“. Uvedená zákonom daná povinnosť je okrem rozporu s Ústavou Slovenskej republiky a zároveň priamo odporuje zmyslu a účelu Trestného zákona, pretože je v rozpore s § 39 Tr. zák. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody je možnosť súdu uložiť trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, a to iba vtedy ako vzhľadom na mimoriadne okolnosti prípadu alebo na mimoriadne pomery páchatel'a dospeje k záveru, že použitie zákonom stanovenej trestnej sadzby, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a súčasne, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí trest kratšieho trvania. K sprísneniu trestu podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. pri aplikácii zakázanej retroaktivity ustanovenej v § 437 ods. 5 Tr. zák. dochádza vždy bez ohľadu na to či skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin umožňujúci aplikáciu zásady „3-krát a dost“ aj v období pred účinnosťou zákona č. 300/2005 Z. z. zvyšuje závažnosť jeho protiprávneho konania do takej miery, že účel trestu nemožno dosiahnuť trestom uloženým v rámci „normálnej“ trestnej sadzby, ale v záujme zabezpečenia ochrany spoločnosti mu je nutné uložiť trest v rámci sprísnenej trestnej sadzby, alebo nie. Na základe uvedeného obžalovaný navrhol, aby krajský súd v konaní o odvolaní podal podnet na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy SR pre nesúlad ustanovenia § 47 ods. 2, posledná veta a § 437 ods. 5 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov s čl. 1, ods. 1, čl. 13, ods. 1, čl. 17 ods. 1 a čl. 50 ods. 1, ods. 6 Ústavy SR.

Na podklade takto podaných odvolaní odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora a obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávani všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny m skutkovým a právny m záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu vo vzťahu k všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o záveroch okresného súdu, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že prokurátor podal obžalobu na A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného A. B. z hlavného pojednávania, vypočul poškodeného H. I., svedka A. P., Q. N. P., vykonal dokazovanie prečítaním výpovede svedkyne A. E. A., vykonal dokazovanie výsluchom znalkyne z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria A. C. R., znalcom z odboru psychológia odvetvie klinická psychológia dospelých M. A. K., M., znalcom z odboru Zdravníctvo a farmácia odvetvie súdne lekárstvo A. M. S. a vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, pričom prvostupňový súd prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kedy priznal, že poškodeného bodol s nožom do chrbta, avšak za iných okolností ako to popisoval poškodený.

Na strane druhej obžalovaný bol v plnom rozsahu usvedčovaný výpoveďou poškodeného H. I., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní opísal ako došlo k samotnému skutku a objektivizoval priebeh skutkového deja až po dokonanie skutku, kedy obžalovaný požadoval od poškodeného, aby tento ho neoznačil za osobu, ktorá mu predmetné zranenia spôsobila.

S výpoveďou poškodeného korešponduje aj záver znaleckého posudku č. 10/2023 vypracovaný znalcom z odboru Zdravníctvo a farmácia odvetvie súdne lekárstvo A. M. S., z ktorého vyplynulo, že poškodený utrpel bodnorenú ranu zadnej steny hrudníka s poranením pľúc s poúrazovým zakrvácaním ľavej pohrudnicovej dutiny, krvné podliatiny v čelovej oblasti hlavy, reznú ranu na prste ruky. Pokiaľ ide o bodnorenú ranu zadnej steny hrudníka s poranením pľúc, toto bolo spôsobené priamym násilím, ostrým predmetom, pôsobiacim jednorazovo, kolmo na povrch hrudníka, silou stredne veľkej intenzity, pričom mohlo ísť o poranenie spôsobené inou osobou. Pokiaľ ide o mechanizmus vzniku uvedeného poranenia, toto zodpovedá výpovedi poškodeného H. I.. Z medicínskeho hľadiska ide o zranenie životne dôležitého orgánu, ktoré bež včasného odborného ošetrenia mohlo viesť v dôsledku straty krvi, k úmrtiu. Ďalšie sekundárne zranenia, ktoré poškodený utrpel išlo o poranenia ľahké, menej rozsiahle nevyžadujúce si ani ošetrenie.

Okresný súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, v rámci ktorého vykonal znalecké dokazovanie znaleckým posudkom č. 9/2023 z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vypracovaného znalkyňou A. C. R. z ktorého vyplynulo, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou v zmysle psychózy. Obžalovaný je schopný správne chápať zmysel trestného konania a v čase spáchania skutku sa obvinený nachádzal v stave jednoduchej simplexnej opitosti, pričom rozpoznávací a ovládacie schopnosti boli znížené vplyvom užitého alkoholu forenzne nepodstatnou mierou. U obžalovaného bola zistená pokročilá závislosť do alkoholu, a to pri emočne nestabilnej osobnosti.

Zo záverov znaleckého posudku č. 1/2023 z odboru Psychológia odvetvie Klinická psychológia dospelých vypracovaného znalcom M. A. K. vyplynulo, že štruktúra osobnosti obžalovaného je nezrelá,

je výrazne limitovaná, v mnohom skôr simplexná pričom sa nedá konštatovať, aby sa formovala od samého začiatku patologicky. Prognóza prevýchovy obžalovaného je negatívna a v budúcnosti je viac než pravdepodobné možné očakávať od obžalovaného protispoločenské konanie.

Okresný súd správne zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 14 - krát súdne trestaný, a to pre rôznorodú trestnú činnosť s tým, že naposledy obžalovaný vykonal podmienený trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 2T/118/2020 zo dňa 25. 11. 2020, právoplatným dňa 4. 5. 2021 v trvaní 8 (osem) mesiacov so skúšobnou dobou 20 (dvadsať) mesiacov, t.j. do 5.1.2023. Súčasne mu bolo uložené ochranné opatrenie protialkoholické liečenie ústavnu formou.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil aj s ustálením príťažujúcich okolností, konkrétne príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., t. j. že obžalovaný spáchal viac trestných činov a § 37 písm. m) Tr. zák., t. j. bol už za trestný čin odsúdený, vrátane § 38 ods. 5 Tr. zák., pričom krajský súd neprihliadal na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák.

Dôsledne a vyčerpávajúco sa okresný súd zaoberal aj osobou obžalovaného, jeho predchádzajúcim životom a to vrátane všetkých skutočností majúcich význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery.

Okresný súd rešpektujúc ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zák. postupoval správne, keď vzhľadom na predchádzajúci život obžalovaného uložil obžalovanému trest na zvýšenej dolnej hranici ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu (s prihliadnutím na závery znaleckého posudku č. 1/2023 z odboru Psychológia odvetvie Klinická psychológia dospelých) v trvaní 11 rokov nepodmienečne, a to vzhľadom k viacerým predchádzajúcim odsúdeniam, ktoré zjavne nevedli k náprave obžalovaného.

Pokiaľ ide o argumentáciu prokurátora týkajúcu sa uloženia trestu podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. s touto sa krajský súd nestotožnil. Dôvodom bola predovšetkým skutočnosť, že tak ako okresný súd, ani krajský súd nezistil takú skutočnosť, vyplývajúcu zo záveru znaleckého posudku č. 1/2023 z odvetvia klinickej psychológie dospelých, ktorá aj pri konštatovaní negatívnej prognózy prevýchovy obžalovaného, nevytlúčil možné zlepšenie, aj keď je to viac než nepravdepodobné.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti sa krajský súd nestotožnil s námietkami prokurátora majúcich základ v prísnejšom treste. Naopak sa stotožňuje s odôvodneným ustálením zo strany okresného súdu týkajúceho sa výšky trestu a spôsobu jeho výkonu.

Nezistiac žiadne pochybenie ani vo výroku, ktorým okresný súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., vrátane výroku o povinnosti nahradiť spôsobenú škodu, krajský súd odvolanie prokurátora a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.